

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.667 van 22 oktober 1996

A. 70.758/III-22.496

In zake : **de Besloten Vennootschap met
Beperkte Aansprakelijkheid
Henri DELEGLISE,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc SENELLE, advocaat,
Terhulpssteenweg 110 bus 5
1000 Brussel,

tegen :

**1. de Controledienst voor de
Verzekeringen,**

2. de Belgische Staat, vertegen-
woordigd door de Minister
van Economische Zaken,

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT en
Mr. Nathan WEINSTOCK, advocaten,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,

Gezien het op 3 september 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Henri DELEGLISE de nietigverklaring vordert van de "door de Controledienst voor de Verzekeringen genomen beslissing waarbij zij met verwijzing naar artikel 9, zevende lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen alleen onder nr. 10.510 in het register van de niet-onafhankelijke tussen-

personen wordt ingeschreven voor de gevraagde takken van verzekering, terwijl zij krachtens artikel 5, tweede lid, van de voormelde wet van 27 maart 1995 verzocht had om voor dezelfde takken van verzekering te worden ingeschreven in het register van de onafhankelijke tussenpersonen, wat haar geweigerd is";

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag van mevrouw HAUBERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op artikel 9, achtste lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen en op artikel 8 van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, waarbij de neerlegging van het verslag wordt bevolen en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 oktober 1996;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. PEETERS, loco Mr. SENELLE, advocaat, die voor de verzoekende vennootschap verschijnt, en van Mr. WEINSTOCK, advocaat, die voor de verwerende partijen verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw HAUBERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat van de bestreden beslissing aan de verzoekende vennootschap kennis is gegeven bij een ter post aangetekende brief met als datum 20 augustus 1996; dat het beroep, dat bij een op 3 september ter post aangetekende brief aanhangig is gemaakt, is ingesteld binnen de termijn van vijftien dagen na de kennisgeving die is voorgeschreven bij artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, en dus ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap, die op 25 november 1981 in de vorm van een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid is opgericht, naar luid van artikel 4 van haar statuten tot doel heeft "in alle takken van verzekering en herverzekering als makelaar, agent of vertegenwoordiger op te treden en als onderhandelaar inzake alle kredieten in de vorm van persoonlijke leningen, hypothecaire leningen, de opening van kredietlijnen of andere"; dat zij betoogt dat zij haar activiteit van verzekeringstussenpersoon sedert 1 januari 1982 uitoefent en dat zij geleid wordt door Henri DELEGLISE, die zelf sedert 1 januari 1973 verzekeringsmakelaar is; dat zij zegt dat zij op 29 december 1981 door het ministerie van Middenstand is erkend met toepassing van het, thans opgeheven, koninklijk besluit van 14 november 1961 tot bepaling van de voorwaarden tot uitoefening van het beroep van verzekeringsmakelaar in de ambachts-, de kleine en middelgrote handels- en de kleine nijverheidsondernemingen;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap op 7 juni 1996 overeenkomstig artikel 5, eerste en tweede lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen bij de Controledienst voor de Verzekeringen een aanvraag om inschrijving als onafhankelijk tussenpersoon heeft ingediend; dat die aanvraag op 29 juli 1996 door de eerste verwerende partij in de volgende zin is afgewezen :

" Naar aanleiding van uw aanvraag, die wij op 11 juni 1996 hebben ontvangen, hebben wij de eer u mee te delen dat de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen in zijn vergadering van 29 juli 1996 uw aanvraag om inschrijving in het door onze Dienst gehouden register van de onafhankelijke tussenpersonen om de volgende redenen niet heeft ingewilligd :

Krachtens artikel 5, tweede lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen kan alleen de tussenpersoon die een van de in artikel 2, § 1, van deze wet omschreven werkzaamheden uitoefent zonder "de jure" of "de facto" in de keuze van een verzekeringsonderneming gebonden te zijn, in het register van de onafhankelijke tussenpersonen worden ingeschreven.

Uit de door u aan ons bezorgde opgave van de in percent uitgedrukte verdeling van de commissie die vorig jaar is gestort door elke verzekeringsonderneming waarmee u handelt, blijkt dat u in een verhouding van afhankelijkheid tegenover een verzekeringsonderneming staat en dat u dan ook niet voldoet aan het criterium van onafhankelijkheid gesteld in artikel 5, tweede lid, van de voormelde wet van 27 maart 1995.

Bijgevolg bent u krachtens artikel 9, zevende lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen ingeschreven in het register van de niet-onafhankelijke tussenpersonen voor de takken van verzekering waarom u had verzocht (...);

dat dit de bestreden handeling is;

Overwegende dat de tweede verwerende partij vraagt om buiten de zaak te worden gesteld;

Overwegende dat de aanwijzing van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Economische Zaken, als tweede verwerende partij voortvloeit uit artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, zoals het gewijzigd is bij het koninklijk besluit van 22 november 1994; dat het verzoek van de Belgische Staat niet kan worden ingewilligd;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 9, vijfde lid, van de voormelde wet van 27 maart 1995 en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij in wezen aanvoert, enerzijds, dat de motivering van de bestreden beslissing stereotiep is en neerkomt op een totale ontstentenis van motivering, aangezien het verzoek van de tussenpersonen om in het register van de onafhankelijke tussenpersonen te worden ingeschreven bijna steeds is afgewezen op basis van eenzelfde tekst, en, anderzijds, dat die motivering niet relevant is, daar uit de opgave van de verdeling van de commissies die de onderscheiden verzekeringsondernemingen aan de verzoekende partij hebben gestort geen enkele band van afhankelijkheid blijkt;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 5 van de voormelde wet van 27 maart 1995; dat zij in wezen betoogt dat de criteria om een tussenpersoon als onafhankelijk te erkennen niet zijn gedefinieerd door de wet, die alleen verwijst naar de omstandigheid niet "'de jure' of 'de facto' in de keuze van een verzekeringsonderneming gebonden te zijn", dat de Controledienst voor de Verzekeringen (afgekort als C.D.V.) die criteria ten onrechte als twee alternatieve

en niet als twee cumulatieve criteria interpreteert, dat de verzoekende vennootschap in casu met geen enkele verzekeringsonderneming enige band "de jure" heeft en dat, wat de band "de facto" betreft, het aan haar gemaakte verwijt dat zij te grote commissies van één enkele verzekeringsmaatschappij ontvangt alleen grond kan opleveren voor een vermoeden "juris tantum", waardoor een aanvullend onderzoek nodig is vanwege de C.D.V. waarop de bewijslast rust, en dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met "het belang dat de consument kan hebben bij een makelaar die zaken doet met een maatschappij die hem een hoger percentage als commissie terugstort : aanvaarding van de te verzekeren risico's, snellere behandeling van de schadegevallen, enz."; dat zij daarop laat volgen dat zij haar onafhankelijkheid kan bewijzen met de elementen die zij opsomt;

Overwegende, over de beide middelen samen, dat artikel 5, tweede lid, van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat "enkel de tussenpersoon die een van de in artikel 2, § 1, omschreven werkzaamheden uitoefent zonder 'de jure' en 'de facto' in de keuze van een verzekeringsonderneming gebonden te zijn, (kan) worden ingeschreven in het register van de onafhankelijke tussenpersonen."; dat uit deze tekst volgt dat de C.D.V. voor de weigering van de inschrijving kan steunen op de omstandigheid dat een tussenpersoon hetzij de facto, hetzij de jure gebonden is; dat de C.D.V. in casu toegeeft dat de verzoekende partij met geen enkele verzekeringsonderneming enige band "de jure" onderhoudt maar beweert dat "zij in een verhouding van afhankelijkheid tegenover een verzekeringsonderneming staat";

Overwegende voorts dat artikel 9, vijfde lid, van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat de C.D.V.

in geval van een afwijzende beslissing die weigering moet motiveren en dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplicht tot de passende vermelding van "de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen"; dat in de bestreden handeling wordt vastgesteld dat "uit de (...) opgave van de in percent uitgedrukte verdeling van de commissie die vorig jaar is gestort door elke verzekeringsonderneming waarmee u handelt (...), blijkt dat u in een verhouding van afhankelijkheid tegenover een verzekeringsonderneming staat (...)" ; dat zulk een motivering stereotiep is en geenszins de specifieke feitelijke gegevens bevat waarop de weigering stoelt; dat niet blijkt of de C.D.V zijn beoordelingsbevoegdheid werkelijk en met kennis van zaken heeft uitgeoefend, zo nodig na om aanvullende inlichtingen te hebben verzocht, zodat het de Raad van State niet mogelijk is na te gaan of de C.D.V. het bij de wet gestelde criterium correct heeft beoordeeld; dat de beide middelen gegrond zijn;

Overwegende dat er geen grond is om in te gaan op het derde middel, dat niet tot een ruimere nietigverklaring zou kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de op 20 augustus 1996 door de Controledienst voor de Verzekeringen genomen beslissing waarbij de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Henri D E L E G L I S E met verwijzing naar artikel 9, zevende lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en

de distributie van verzekeringen onder nr. 10.510 alleen in het register van de niet-onafhankelijke tussenpersonen wordt ingeschreven voor de gevraagde takken van verzekering, terwijl zij krachtens artikel 5, tweede lid, van de voormelde wet van 27 maart 1995 verzocht had om voor dezelfde takken van verzekering te worden ingeschreven in het register van de onafhankelijke tussenpersonen, wat haar geweigerd is.

Artikel 2.

Het zegelrecht van 4.000 frank dat de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Henri DELEGLISE ten onrechte gekweten heeft, zal haar worden terugbetaald door de administratie der registratie en domeinen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig oktober 1900 zesennegentig door :

Mevr. WILLOT-THOMAS, kamervoorzitter,
de Hr. HANOTIAU, staatsraad,
Mevr. DAURMONT, staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

M.-L. WILLOT-THOMAS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.